

DIUMENGE DE L'ASCENSIÓ DEL SENYOR (B)

En aquest dia de l'Ascensió del Senyor, continuam celebrant el misteri central de la nostra fe, Déu que ha ressuscitat el seu Fill d'entre els morts, davant dels nostres ulls elevat per asseure's a la seva dreta com a Senyor de l'univers. Esperant el seu retorn gloriós, nosaltres vivim com a membres del seu cos gràcies a l'Esperit que ell ens dona.

PER APROFUNDIR

PRIMERA LECTURA: Fets 1, 1-11

¿Teòfil és un personatge real a qui Lluç dedica els dos toms de la seva obra, l'Evangeli i els Fets? És possible o probable. L'il·lustre Teòfil (Lc 1, 3) ben podria ser un personatge de rang social elevat que ha sostingut el treball de l'escrivà. Com a primer lector, porta en tot cas un bell nom que significa: Amic de Déu. Amic aquí té un doble sentit: aquell que estima Déu i que és estimat per ell. El text d'avui fa de lligam, de galfó, entre l'Evangeli on Lluç narra tot el que Jesús ha fet i ha ensenyat, i els Fets dels Apòstols, on narra el naixement de l'Església. L'autor no fa una crònica dels esdeveniments, dia a dia. Ell vol fer d'historiador: donar sentit als esdeveniments que aporta. La història és a les mans de Déu, no és comprensible més que a partir d'ell.

Lluç comença els Fets narrant de bell nou l'Ascensió de Jesús. Ja ho havia fet al final de l'Evangeli. Però aporta un nou element. A l'Evangeli, Jesús era elevat al cel el dia de Pasqua. Aquí, quaranta dies després. Pel lector modern aquesta manera d'escriure la història és molt desconcertant. Per tant, no es tracta d'una equivocació de l'autor, sinó tot el contrari. Lluç ens dona una clau de lectura. Ens convida a no llegir els relats de manera fonamentalista, vulgar, intel·ligent, sinó a percebre'n el sentit simbòlic. A l'Evangeli, l'Ascensió és abordada des d'un punt de vista teològic o cristològic. Aquesta constitueix el punt més àlgid de la vida de Jesús. Déu ratifica el que ha fet i el que a ensenyat. Ell l'aixeca d'entre els morts i l'eleva al cel per constituir-lo Crist i Senyor. En els Fets, el punt de vista és eclesiològic. El relat adopta el punt de vista dels qui resten a la terra. La comunitat a de viure ara i desenvolupar-se sense la presència visible de Jesús. A aquesta li fa falta un cert temps per adaptar-se a les noves realitats. Jesús ja no té una proximitat immediata. No és perceptible més que per la fe. Lluç ens mostra que Jesús ha assistit els seus durant un cert temps. Els ha fet beneficiaris de les seves aparicions. Els ha donat les seves darreres recomanacions. En el llenguatge bíblic, el nombre 40 evoca un temps indeterminat. Evoca també els 40 anys de pelegrinatge pel desert quan Déu ha preparat el seu poble per començar una existència nova a la terra promesa.

Es pot distingir una altra al·lusió bíblica en el text. El narrador tot just que els dos homes vestits de blanc insisteixen sobre la mirada dels deixebles al moment que s'eleva. Es pensa en la resposta d'Elies al seu deixeble Eliseu que li demana ser el seu hereu espiritual: *Si em veus mentre sóc endut del teu costat, voldrà dir que ho has obtingut; si no em veus, voldrà dir que no ha estat així. Mentre caminaven tot parlant, un carro de foc tirat per cavalls de foc els va separar l'un de l'altre, i Elies va pujar al cel enmig de la tempesta. (2 R 2, 9-12).* En la tradició d'Israel. Elies ha de retornar per inaugurar el regne de Déu. Jesús, nou Elies, a vingut a inaugurar aquest Regne. Durant 40 dies, aparegué als deixebles i els parlà del Regne de Déu. Ara els deixa confiant-los l'heretat i prometent-los l'assistència del seu Esperit.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'haurà fixat en les tres parts d'aquest relat.

El pròleg que fa de llaç d'unió entre l'Evangelí de Lluc i els Fets dels Apòstols, en el qual es fixa en l'ensenyament donat per Jesús durant els quaranta dies que separen la Pasqua de l'Ascensió.

- Les darreres consignes de Jesús , *mentre menjava amb ells,... a Jerusalem , d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.*
- L'anunci de la missió: *quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra.*
- L'Ascensió del Senyor:
 - Evocada sòbriament: *es va enlairar davant d'ells*
 - Amb la interpel·lació dels àngels: *Homes de Galilea, per què us estau mirant al cel?*

I l'anunci de la vinguda gloriós: *Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, vindrà tal com heu vist que se n'hi anava.*

SOBRE EL SALM 46

Al salm 45, els pobles "rugeixen" contra el Senyor, però aquí els domina i els posa als seus peus. Aquí, al salm 46, els pobles sotmesos, celebren l'entronització reial de Déu. Al so de corns i enmig d'aclamacions, puja al seu tron per dominar tota la terra. Els cristians, rellegim aquest salm a la llum de Pasqua. Jesús ressuscitat és elevat per Déu per ser el Senyor dels morts i dels vius.

PER APROFUNDIR

SEGONA LECTURA: Efesis 4, 1-13

Després d'una primera part de la carta d'estil dogmàtic, Pau aborda aquí una part exhortativa: Els encoratja, ell presoner a causa del Senyor, convida els cristians a conservar la unitat de l'Esperit amb el lligam de la pau.

Pau està presoner a causa del testimoni que dóna de Crist, però és igualment presoner d'ell. Ell s'ha deixat agafar, prendre, pel Crist. Pertany a Crist i encoratja els cristians a fer el mateix: deixar-se incorporar a Crist per arribar a *formar l'home perfecte, a la talla pròpia de la plenitud del Crist*. Esdevenir un en el Crist no vol dir fondre's en la uniformitat, sinó acollir i fer fructificar els dons diversos que dóna als homes.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'haurà fixat , per distingir-ho en la seva proclamació:

- L'incís inicial: amb el títol donat als destinataris: *Germans... i la situació de Pau: Ara jo, presoner per causa del Senyor...*
- L'exhortació a viure d'una manera digna la vocació que heu rebut..
- *com és també una de sola l'esperança que us dóna la vocació que heu rebut.*
- *Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots.*

PER APROFUNDIR L'EVANGELI

MARC 16, 15-20

L'Evangelí de Marc, que ens acompanya al llarg d'aquest any litúrgic, comença així: *Comença l'evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu*. I acaba amb la doble menció de la Bona Nova. Els apòstols proclamen aquesta Bona Nova per tot arreu, posant en pràctica les darreres recomanacions de Jesús ressuscitat. La proclamació de la Bona Nova (Evangelí) té com a finalitat fer néixer i créixer la fe, en vistes a la salvació. Qui refusa acollir aquest missatge de felicitat, amb tot el coneixement de causa, es priva a si mateix de la felicitat de Déu.